vna aliqua ſcientia comprehendi queat. Præterea in quibus prius & poſterius fuerit, eis communem quandam ideam, & ſeparabilem nequeas conſtituere. Sic enim ſit aliquid primo prius: prius enim & commune, & ſeparabile eſt, eò quòd ablato communi, neceſſe ſit & primum tolli: vt ſi duplum multiplicium primum eſt, non licet multiplex communiter prædicatum ſeparari, quippe quod duplo prius eſt, ſiquidem ideam communem eſſe contendas: perinde enim fiat, ac ſi commune illud ſeparabile reddas. Nam ſi iuſtitia bona eſt, & fortitudo erit. Præterea conſiderandum quidnam vocent ipſum bonum. Ipſum quidem adiectum eò videtur, vt communem rationem intelligas rationem, quæ quid aliud eſt, quàm æternum, & inſeparabile? Vtrum album diebus multis nihilo magis album eſt, quàm quod vno. Quapropter commune bonum idem cum idea cenſeri non debet, omnibus enim ineſt commune. Rurſum verò oſtendendum, quonam pacto impræſentiarum bonum demonſtret. Nunc equidem confeſſa bona demonſtrat, ex iis, penes quæ bona reſidere in confeſſo eſt. Ex numeris, quòd iuſtitia, & ſanitas bonum. Ordines enim, & numeri ſunt, vt numeris, vnitatibúſque ineſſe bonum affirmetur, cùm vnum ipſum bonum ſit. Verùm ex confeſſis vt ſanitate, robore, modeſtia, adſtruere oportet, & in immobilibus magis honeſtum eſſe. (omnia enim hęc, ordo quidam, & quies) quod ſi ſic habet, alia vtique magis bona ſunt: quippe quæ hæc intra ſeſe complectantur. Verùm haud germana demonſtratione probatur, vnum eſſe ipſum bonum, quod numeri concupiſcant. Non enim appetere manifeſtè dicuntur, ſed ſimpliciter admodum concupiſcentiam etiam dicant, quam quo pacto quis tribuat vitæ expertibus? Itaque operæpretium eſt, circa hæc nonnihil occupari, neque committere, vt citra rationem tranſmittantur, quæ etiam ratione adhibita difficulter perſuadeantur, vt affirmare omnia entia bonum aliquid appetere. Verum id quidem. Vnumquodque enim proprium bonum expetit, oculus viſum, corpus ſanitatem, ſic etiam reliqua. Verùm non eſſe ipſum bonum, eiuſmodi dubitationes habet, & politicæ inutile eſſe. Propriũ enim bonũ videtur, quemadmodum & in aliis, vt Gymnaſticæ bona habitudo. Præterea etiam quod in ratione deſcriptũ. Aut.n.nulli boni ſpecies, aut omnibus ex æquo vtilis eſt. Porrò nõ agibile

A θεωρῆσαι μιᾶς. ἔτι ἐν ὅσοις ὑπάρχει τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, οὐκ ἔστι κοινόν τι παρὰ ταῦτα, καὶ τοῦτο χωριστόν. εἴη γὰρ ἄν τι τοῦ πρώτου πρότερον. πρότερον γὰρ τὸ κοινὸν καὶ χωριστόν, διὰ τὸ ἀναιρουμένου τοῦ κοινοῦ, ἀναιρεῖσθαι τὸ πρῶτον. οἷον εἰ τὸν διπλάσιον πρῶτον τῶν πολλαπλασίων, οὐκ ἐνδέχεται τὸ πολλαπλάσιον τὸ κοινῇ κατηγορούμενον εἶναι χωριστόν. ἔσται γὰρ τοῦ διπλασίου πρότερον, εἰ B συμβαίνει τὸ κοινὸν εἶναι τὴν ἰδέαν, οἷον εἰ χωριστὸν ποιήσειέ τι τὸ κοινόν. εἰ γάρ ἐστι δικαιοσύνη ἀγαθόν, καὶ ἡ ἀνδρεία. ἔτι τοίνυν φασὶν αὐτό τι ἀγαθόν. τὸ οὖν αὐτό, πρόσκειται πρὸς τὸν λόγον τὸν κοινόν. τοῦτο δὲ τί ἂν εἴη, πλὴν ὅτι ἀΐδιον καὶ χωριστόν; ἀλλ' οὐδὲν μᾶλλον λευκὸν τὸ πολλὰς ἡμέρας λευκὸν τοῦ μίαν ἡμέραν· ὥστε οὐδὲ δὴ τὸ κοινὸν ἀγαθὸν C ταὐτὸ τῇ ἰδέᾳ· πᾶσι γὰρ ὑπάρχει κοινόν. ἀνάπαλιν δὲ καὶ δεικτέον, πῶς νῦν δείκνυσι τὸ ἀγαθὸν αὐτό. νῦν μὲν γὰρ ἐκ τῶν ὁμολογουμένων ἔχειν τὸ ἀγαθόν, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁμολογούμενα εἶναι ἀγαθὰ δεικνύουσιν. ἐξ ἀριθμῶν, ὅτι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ὑγίεια ἀγαθόν. τάξεις γὰρ καὶ ἀριθμοί, ὡς τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς μονάσιν ἀγαθὸν ὑπάρχον, διὰ τὸ εἶναι τὸ ἓν αὐτὸ ἀγαθόν. δεῖ δ' ἐκ τῶν ὁμολογου- D μένων, οἷον ὑγιείας, ἰσχύος, σωφροσύνης, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀκινήτοις μᾶλλον τὸ καλόν. πάντα γὰρ τάδε τάξις καὶ ἠρεμία. εἰ ἄρα, ἐκεῖνα μᾶλλον· ἐκείνοις γὰρ ὑπάρχει αὐτὰ μᾶλλον. παράβολος δὲ καὶ ἡ ἀπόδειξις, ὅτι τὸ ἓν αὐτὸ ἀγαθόν, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ ἐφίενται. οὔτε γὰρ ὡς ἐφίενται λέγονται φανερῶς, ἀλλὰ λίαν ἁπλῶς τοῦτό φασι καὶ ὄρεξιν εἶναι, πῶς ἄν τις E ὑπολάβοι ἐν οἷς ζωὴ μὴ ὑπάρχει; δεῖ δὲ περὶ τούτου πραγματευθῆναι, καὶ μὴ ἀξιοῦν μηδὲν ἀλόγως, ἃ καὶ μετὰ λόγου πιστεῦσαι οὐ ῥᾴδιον· τό, τε φάναι πάντα τὰ ὄντα ἐφίεσθαι ἑνός τινος ἀγαθοῦ, οὐκ ἀληθές. ἕκαστον γὰρ ἰδίου ἀγαθοῦ ὀρέγεται· ὀφθαλμὸς ὄντος, σῶμα ὑγιείας· οὕτως ἄλλου. ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν αὐτό τι ἀγαθόν, F ἔχει ἀπορίας τοιαύτας, καὶ ὅτι οὐ χρήσιμον τῇ πολιτικῇ, ἀλλ' ἴδιόν τι ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ ταῖς ἄλλαις· οἷον γυμναστικῇ εὐεξία. ἔτι καὶ τὸ ἐν τῷ λόγῳ γεγραμμένον. ἢ γὰρ οὐδεμιᾷ χρήσιμον αὐτὸ τὸ τοῦ ἀγαθοῦ εἶδος, ἢ πάσαις ὁμοίως. ἔτι οὐ πρακτόν. ὁμοίως δ' οὐδὲ τὸ κοινὸν